

Određivanje koncentracije kationskih tenzida u komercijalnom dezinficijensu za rane

Marjanović, Nera

Undergraduate thesis / Završni rad

2015

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **Josip Juraj Strossmayer University of Osijek, Department of Chemistry / Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, Odjel za kemiju**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:182:892296>

Rights / Prava: [In copyright](#) / [Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-04-23**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Department of Chemistry, Osijek](#)

Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku

Odjel za kemiju

Preddiplomski studij kemije

Nera Marjanović

**Određivanje koncentracije kationskih tenzida u komercijalnom
dezificijensu za rane**

(Determination of cationic surfactants in commercial disinfectant for wounds)

Završni rad

Mentor:

doc. dr. sc. Nikola Sakač

Osijek, 2015.

Tenzidi ili površinski aktivne tvari su skupina molekula koje se najčešće nalaze u sastavu različitih kućanskih sredstava (detergenti, sredstva za pranje i čišćenje) iz svakodnevne uporabe. Njihova glavna odlika je smanjivanje površinske napetosti, a funkcija im je čišćenje ili dezinfekcija. Dijelev se na kationske, anionske, amfolitske i neionske tenzide. Kationski tenzidi na hidrofilnom kraju molekule imaju pozitivno nabijeni ion, kation. Primjeri kationskih tenzida su kvaterni amonijevi spojevi, a najpoznatiji je cetilpiridinijev klorid, CPC. Za određivanje tenzida u komercijalnim proizvodima, najviše se koriste potenciometrijske titracije. Direktna potenciometrijska titracija korištena je za određivanje sadržaja kationskog tenzida oktenidin dihidroklorida i amfolitskog tenzida kokoamilopropil betaina (CAPB) u formulaciji komercijalnog proizvoda za dezinfekciju rana, Octenisept®. Pri sniženom pH (4,9) CAPB se ponaša kao kationski tenzid, što omogućuje mjerenje ukupnog udjela tenzida kationskog karaktera u uzorku. Za određivanje je korištena i metoda standardnog dodatka.

Na temelju izvedenog eksperimenta i dobivenih rezultata utvrđena je točna koncentracija kationskog tenzida, OCL – $c(\text{OCL}) = 1,5474 \times 10^{-3} \text{ mol/L}$ (0,096 %) i amfolitskog tenzida, CAPB – $c(\text{CAPB}) = 1,6387 \times 10^{-3} \text{ mol/L}$ (0,056 %); a koji se nalazi u uzorku Octenisept®.

Ključne riječi: kationski tenzid, cetilpiridinijev klorid, potenciometrijska titracija, Octenisept®, oktenidin dihidroklorid

Abstract

Tensides or surfactants are group of molecules commonly found as components of various household cleaners (detergents, other cleaning products) from everyday use. Tensides are best known for their solubility and cleaning properties. They are generally classified as cationic, anionic, ampholytic and nonionic surfactants. Hydrophilic end of cationic surfactant contains a positively-charged ion, or cation. Most common type of cationic surfactants are the quaternary ammonium compounds, best one known is Cetylpyridinium chloride CPC. Potentiometric titrations are used for determination of surfactants in commercial products. Direct potentiometry is a method is used for determination of cationic surfactant Octenidine dihydrochloride and ampholytic surfactant Cocamidopropyl betaine which are components of commercial disinfectant for wounds, Octenisept[®]. Total share of surfactant with cationic character was measure at reduced pH (4,9) value because that is where CAPB is acting like a cationic surfactant.

Based on performed experiment and given results, it was determined exact concentration of cationic surfactant, OCL – $c(\text{OCL}) = 1,5474 \times 10^{-3} \text{ mol/L}$. (0,096 %) and ampholytic surfactant, CAPB – $c(\text{CAPB}) = 1,6387 \times 10^{-3} \text{ mol/L}$ (0,056 %); which are found in sample of Octenisept[®].

Keywords: cationic surfactants, Cetylpyridinium chloride, potentiometric titrations, Octenisept[®], Octenidine dihydrochloride

Sadržaj

1. Uvod.....	1
2. Literaturni pregled.....	2
2.1. Tenzidi općenito.....	2
2.1.1 Kationski tenzidi	4
2.1.2. Anionski tenzidi	4
2.1.3. Amfolitski tenzidi.....	5
2.1.4. Neionski tenzidi.....	6
2.2. Octenisept®	7
2.2.1. Oktenidin dihidroklorid.....	8
2.2.2. Kokoamidopropilen betain	8
2.3. Metode za određivanje tenzida.....	9
2.3.1. Direktna potencijometrija.....	10
2.3.2. Ion-selektivne elektrode	10
3. Eksperimentalni dio	12
3.1. Senzor.....	12
3.2. Reagensi i materijali.....	12
3.3. Pribor i aparatura.....	12
3.4. Izrada membrana	13
3.5. Postupak	13
4. Rezultati i rasprava.....	15
4.1. Potencijometrijsko određivanje ukupne koncentracije prisutnih tenzida u čistom uzorku sa otopinom anionskog tenzida SDS	15
4.2. Potencijometrijsko određivanje koncentracije kationskog tenzida CPC sa anionskim tenzidom SDS.....	17
4.3. Potencijometrijsko određivanje koncentracije prisutnih tenzida u čistom uzorku uz standardni dodatak CPC sa SDS kao titrant.....	18
4.4. Potencijometrijsko određivanje koncentracije kationskog tenzida OCL u čistom uzorku sa otopinom anionskog tenzida SDS	19
4.5. Određivanje koncentracije amfolitskog tenzida CAPB u realnom uzorku Octenisept®	22
5. Zaključak.....	24
6. Popis literature	25

1. Uvod

Zadatak ovog rada bio je odrediti koncentraciju kationskog tenzida u nekom komercijalnom dezificijensu za rane. Kao proizvod za istraživanje korištena je otopina Octenisept® čije su komponente kationski tenzid, oktenidin dihidroklorid i amfolitski tenzid CAPB, kokoamidopropilen betain koji je strukturno zwitter ion.

Tenzidi su molekule koje smanjuju površinsku napetost, a pronalazimo ih kao sastavni dio raznih sredstava za čišćenje i dezinfekciju, posebice detergenata. Najčešći su anionski tenzidi, a postoje još kationski, amfolitski i neionski.

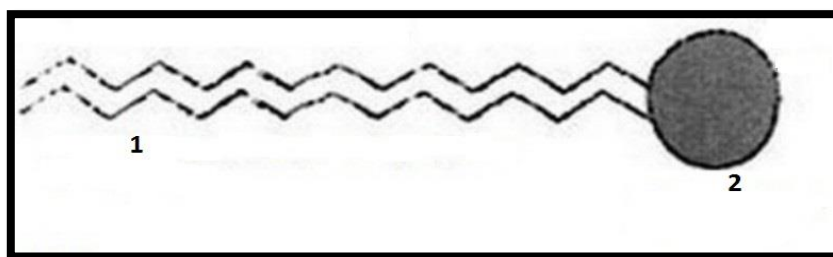
Potenciometrijskim titracijama određuje se koncentracija tenzida u raznim uzorcima. Metoda koja se najčešće koristi naziva se direktna potenciometrija, analize vrši pomoću ion-selektivnih elektroda (ISE) koje su elektrokemijski senzori koji omogućavaju potenciometrijsko određivanje analita. Korištena je baš ova metoda jer je bilo potrebno izmjeriti samo potencijal indikatorske elektrode uronjene u ispitivanu otopinu i otopinu koja sadrži poznatu koncentraciju analita. U svrhu ovog rada izvedeno je nekoliko različitih potenciometrijskih mjerenja koja uključuju određivanje ukupne koncentracije svih tenzida u čistom uzorku, njihovo određivanje u uzorku uz CPC kao standardni dodatak te određivanje koncentracije oktenidin dihidroklorida, kationskog tenzida. Kako je CAPB amfolitski tenzid pronađen u uzorku, nekoliko mjerenja izvedena su pri sniženom pH gdje je on u kationskom obliku. Dobiveni rezultati su obrađeni i prikazani u obliku grafova i tablica.

Rad je podijeljen na tri dijela. U prvom dijelu teorijski je objašnjeno sve o tenzidima, njihovoj uporabi i vrstama, direktna potenciometrijska titracija i ion-selektivne elektrode. Drugi dio rada je eksperimentalni dio u kojem je detaljno opisano izvođenje eksperimenta. Zadnji dio rada prikazuje i objašnjava dobivene rezultate potenciometrijskog određivanja koncentracije kationskih tenzida u uzorku Octenisept®.

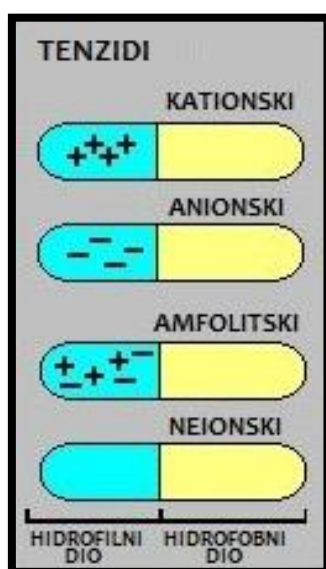
2. Literaturni pregled

2. 1. Tenzidi općenito

Površinski aktivne tvari ili tenzidi su skupina kemijskih spojeva koji smanjuju površinsku napetost. U svojoj strukturi sadrže hidrofilni i hidrofobni dio (Slika 1). Hidrofilni polarni dio tenzida je glava (engl. "head"), topiva u vodi, a hidrofobni nepolarni dio je rep (engl. "tail") koji je netopiv u vodi. Hidrofilni ostaci mogu biti pozitivno ili negativno nabijeni ili neutralne polarne glave. Pronalazimo ih u velikim količinama u kućanstvu (razni sapuni, deterdženti, šamponi...) i industriji. Dijelev se na anionske, kationske, neionske i amfolitske (Slika 2).

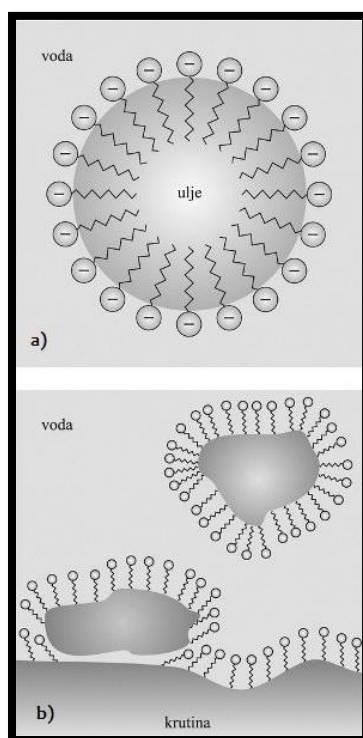

Slika 1: Prikaz molekule tenzida: 1. hidrofobni rep, 2. hidrofilna glava

Slika 2: Razlike u naboju između vrsta tenzida

Tenzidi imaju svojstvo adsorpcije i molekulskog samoudruživanja, stvaranje micela. U vodenoj otopini, oni se nakupljaju na granici faza tako da se hidrofilni dio orijentira prema vodenoj, a hidrofobni prema uljnoj (ili nekoj drugoj ne vodenoj) fazi⁷. Dolazi do udruživanja molekula, što omogućuje hidrofilnom dijelu molekule da bude u vodi a hidrofobnom izvan nje (Slika 3). Micele tokom pranja okružuju nečistoće i sprječavaju njihovo ponovno taloženje.

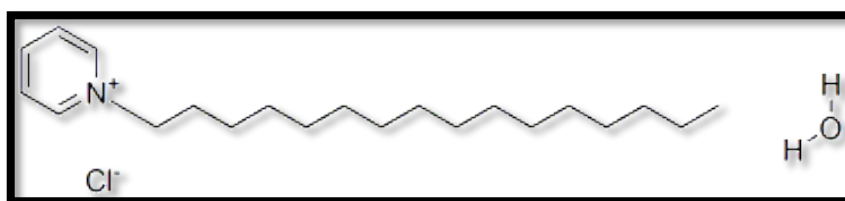
Slika 3: a) Orijentacijatenzida u odnosu na ulje i vodu;

b) Udruživanje tenzida na površini između dvije faze⁷.

Tenzidi postoje kao monomeri, ali do određene koncentracije. Iznad te koncentracije prisutne micele su u ravnoteži sa monomerima. Ta koncentracija se naziva kritična koncentracija za stvaranje micela (eng., *critical micelle concetracion*, CMC). Neionski tenzidi imaju niži nivo CMC-a nego anionski i kationski tenzidi. Mogućnost stvaranja micela određuje detergentnosti topljivost tenzida. Zato je stvaranje micela njihovo najvažnije svojstvo.

2.1.1 Kationski tenzidi

Samo 5-6% ukupno proizvedenih tenzida predstavljaju kationski tenzidi. Najpoznatiji su kvaternarni amonijevi spojevi (eng., *quaternary ammonium compounds*, QAC). Ovakve molekule sadrže barem jedan ugljikovodični lanac povezan sa pozitivno nabijenim dušikovim atomom, dok se druge alkilne skupine, kao metil ili benzil grupe, ponašaju kao supstituenti¹. Dobro podnose promjene pH, a u anaerobnim uvjetima su biorazgradivi. Često se koriste u industriji, dezinfekcijskim, kozmetičkim i farmaceutskim proizvodima, te u sredstvima za čišćenje. Kako se velike količine kationskih tenzida svakodnevno proizvode i koriste, a također su i zagađivači okoliša, važno je odrediti njihove točne koncentracije. Primjer jednog kationskog tenzida je cetilpiridnjev klorid, CPC (Slika 4).

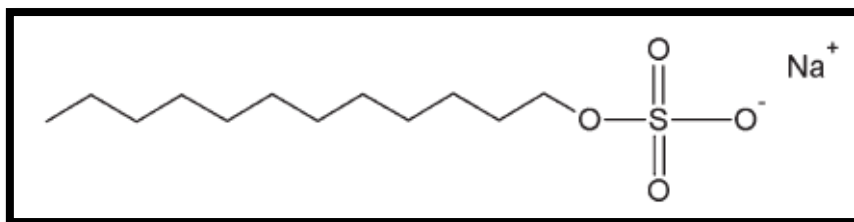

Slika 4: Strukturni prikaz molekule CPC.

2.1.2. Anionski tenzidi

Anionski tenzidi su najstarija poznata i najčešća vrsta tenzida. Hidrofobni dio molekule je alkilni lanac različitih duljina, alkilfenil eter ili alkilbenzen, a neki karboksil, sulfat, sulfonat ili fosfat može biti hidrofilni dio. Koriste se za uklanjanje mrlja s prirodnih tkanina jer se lako raspršuju pa ih se kao takve koristi u praškastim detergentima. Osim što ih pronalazimo u detergentima, prisutni su i u biotehnologiji te raznim industrijskim procesima koji uključuju kozmetičku industriju². Tvrdoj vodi se dodaju tvari koje kompleksiraju kalcij i magnezij jer su anionski tenzidi osjetljivi na tvrdoću vode. Teško se razgrađuju pa je u nekim razvijenim zemljama njihova upotreba ograničena samo na slučajeve kada njihova pojava neće izazvati zagađenja prirodnih tokova. U farmaceutskoj industriji se koriste kako bi povećali učinkovitost aktivnog sastojka direktnim vezanjem na drogu ili povećanjem adsorpcije ili apsorpcije i dijeljenjem droge između hidrofobnog i hidrofilnog dijela u organima i organizmu. Anionske tenzide također možemo koristiti kod uklanjanja petrokemijskih

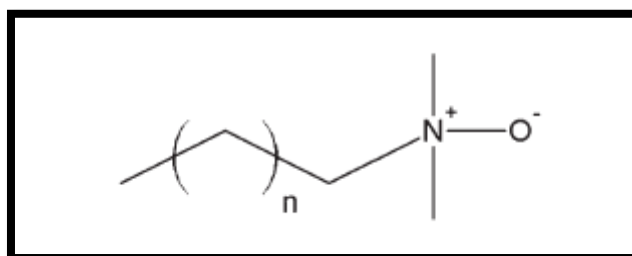
produkata iz zagađenog tla. Poznati anionski tenzid, često korišten, je natrij dodecil sulfata, SDS, $M_r=288.38 \text{ g mol}^{-1}$, prikazan na Slici 5.

Slika 5. Strukturni prikaz molekule SDS².

2.1.3. Amfolitski tenzidi

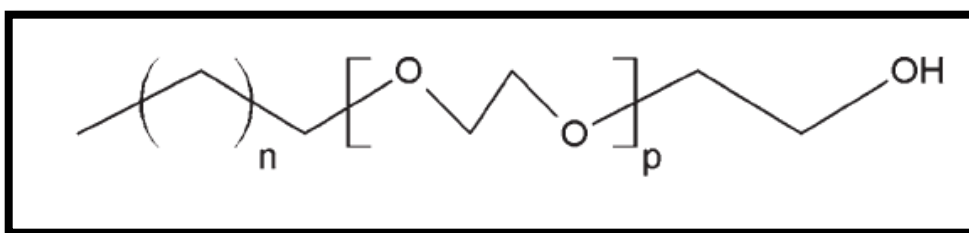
Ponašanje amfolitskih tenzida uvelike ovisi o vrijednosti pH. Povećavanjem ili sniženjem pH vrijednosti takve molekule imaju sposobnost potpuno mijenjati naboj iz kationskog u anionski, ili se ponašaju kao zwitter ioni pri nekom srednjem pH. Amfolitski tenzidi nisu puno istraživani jer se slabo koriste u industriji². Najpoznatiji i najistraživaniji su amin oksidi (AOs), egzotermni, sekundarni produkti tercijarnih amina i vodikovog peroksida. Amin oksidi su se prvotno koristili kao supstituenti za tradicionalne masne alkanolamide kao pojačivači pjene u sredstvima za pranje posuđa. Danas se koriste i u tekstilnoj industriji kao antistatički agensi te u industriji gume kao stabilizatori pjene i katalizatori polimerizacije². Često se koriste zajedno sa drugim tenzidima. Zbog zwitter ionske prirode amfolitskih tenzida, kompatibilni su sa anionskim tenzidima zbog čega može doći do sinergijskog efekta u takvim formulama. Amin oksidi su slabo do srednje toksični, ne ostavljaju tragove i lako se uklanjaju pri konvencionalnom čišćenju kanalizacija.

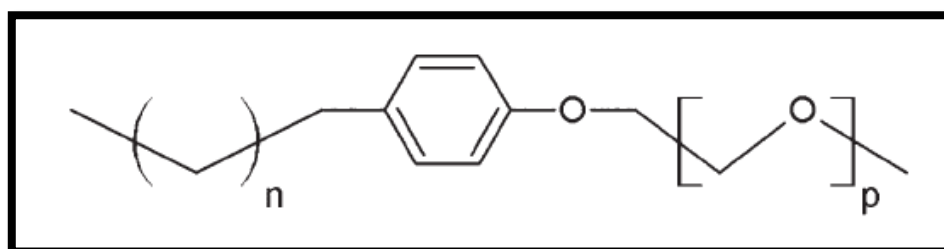
Slika 6. Strukturni prikaz molekule amin oksida².

2.1.4. Neionski tenzidi

Površinska aktivnost neionskih tenzida potječe iz njihove specifične strukture u kojoj se hidrofobni i hidrofilni dio molekule nalaze u ravnoteži. Oni se raspadaju na ione u vodenoj otopini, pa topljivost ovim tenzidima pruža njihova polarna glava. Najčešće hidrofobni dio neionskog tenzida je alkil fenol derivat, masna kiselina ili dugolančani linearni alkohol. Hidrofilni dio je uglavnom etilen oksidni lanac različitih dužina². Kako nemaju nikakav naboj, kompatibilni su i sa anionskim i kationskim tenzidima. Neionski tenzidi se široko koriste kao emulgatori, sredstva za vlaženje i stabilizaciju pjene. Uvelike su dio pesticidnih formula te mogu kod mikroorganizama stimulirati ili inhibirati rast. Njihova toksičnost je uočena kod duhana i šećerne repe. Neki od neionskih tenzida su alkil fenol etoksilat, alkohol etoksilat (Slika 7.), etoksilat masnih kiselina (Slika 8.).

Slika 7. Strukturni prikaz molekule alkohol etoksilata².

Slika 8. Strukturni prikaz molekule etoksilata masnih kiselina².

2.2. Octenisept®

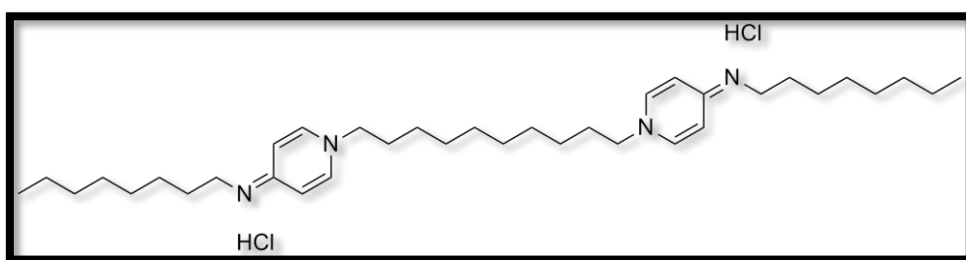
Kao komercijalni uzorak u ovom eksperimentu korištena je antiseptička otopina za kožu i sluznicu, Octenisept® proizvođača Schülke&MayrGmbH; Robert KochStraße 2; 22840 Nordstedt, Njemačka (Slika 9.). Octenisept® se koristi za višekratni, vremenski ograničeni antiseptički tretman sluznice i okolne kože prije dijagnostičkih i kirurških zahvata u anogenitalnom području, prije kateterizacije mokraćnog mjehura, te za usnu šupljinu¹⁰. Prije upotrebe potrebno je dobro pročitati upute dane uz proizvod radi pravilnog i bezopasnog korištenja. 100 mL vodene otopine sadrži dvije djelatne tvari: oktenidin dihidroklorid 0,1 g, fenoksietanol 2,0 g. Pomoćne tvari u otopini su: 1,00 g kokoamidopropilen betain, 30%-tna otopina 80,30 g N-acilirani aminopropildimetilamonij-acetat, 0,05 g natrij klorid, 0,40 g natrij-D-glukonat, 0,50 g glicerol (85%), natrij hidroksid, 95,99 g pročišćena voda.

Slika 9. Komercijalni izgled Octenisept®, dezificijensa za rane¹⁰.

2.2.1. Oktenidin dihidroklorid

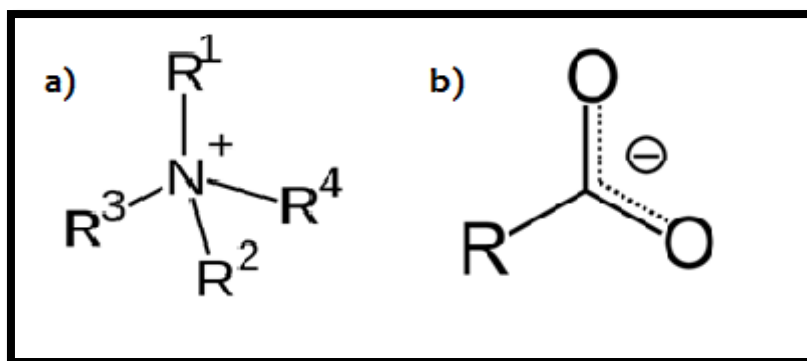
Oktenidin dihidroklorid (OCL), $C_{36}H_{64}Cl_2N_4$, (eng., *Octenidine dihydrochloride*) kationski je tenzid i derivat bis-(dihidropiridinil)-dekana. Koristi se najčešće u koncentracijama od 0,1-2,0%. Samostalno ili u kombinaciji s 2%-tnim fenoksietanolom (Octenisept®) učinkovito je sredstvo za antiseptičko liječenje rana te dezinfekciju kože i sluznice prije dijagnostičkih i kirurških intervencija⁶. Po svom ponašanju sličan je kvaternim amonijevim spojevima, ali ima širi spektar djelovanja. Na slici 10. vidljiva je njegova strukturna formula.

Slika 10. Strukturni prikaz molekule OCL.

2.2.2. Kokoamidopropilen betain

Kokoamidopropilen betain (CAPB), $C_{19}H_{38}N_2O_3$, (eng., *Cocoamidopropyl betaine*) jedan je od najvažnijih amfolitskih tenzida koji se često koristi u kozmetičkim proizvodima, posebno šamponima i sapunima zbog velike sposobnosti stvaranja pjene. Strukturno je CAPB zwitter ion, sastoji se od kvaternog amonijevog kationa (Slika11a)) i karboksilata (Slika11b)). Uzorci koji sadrže ovaj tenzid mogu dati loše ili krive rezultate kod poteciometrijskog određivanja, pa je kod ovog eksperimenta pH snižen na 4,9 kako bi se točno odredila koncentracija tenzida dok se on ponaša kao kationski tenzid.

Slika 11. CAPB zwitter ion: a) kvaternarni amonijev kation i
b) karboksilatni anion.

2.3. Metode za određivanje tenzida

Uobičajeno kationski i anionski tenzidi određuju se titracijom u dvije faze. Određivanje koncentracije kod takvih titracija temelji se na utrošenom volumenu titransa poznate koncentracije. Neke odlike titracije u dvije faze:

- stvaranje ionskog para s ionom suprotnog naboja,
- referentna metoda za određivanje kationskih tenzida
- temelji se na ekstrakciji ionskog para kationskog tenzida i anionske boje u organskom otapalu
- anionski tenzid (titrans) prvo reagira s kationskim u vodenom sloju, a zatim istiskuje anionski indikator iz njegove soli s kationskim tenzidom pri čemu boja koja sama nije topiva u organskom sloju odlazi u vodeni sloj. Kad je sav indikator istisnut, organski sloj se obezboji (točka ekvivalencije)¹.

Međutim ova metoda sadrži mnoge nedostatke kao što su: ograničena primjena jako obojenih i mutnih uzoraka, toksičnost otapala koja se koriste, te stvaranje emulzije tijekom titracije što onemogućuje točno određivanje odnosno neprecizno određivanje točke ekvivalencije. Kako bi se ovi problemi zaobišli, razvijena je nova metoda koja koristi ion selektivne elektrode u direktnoj potenciometriji ili kao indikatore u potenciometrijskoj titraciji tenzida. Navedena potenciometrijska titracija uključuje reakcije sa suprotno nabijenim ionima: kationskih i anionskih tenzida (formacija ionskog para).

Ostale metode za određivanje koncentracije kationskih tenzida su:

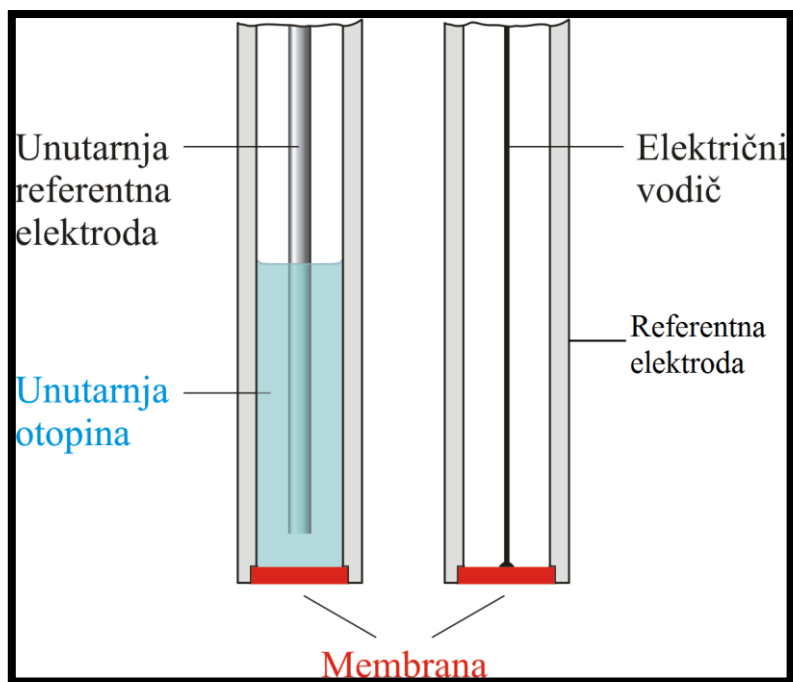
- a) spektrofotometrijske metode
- b) mikrofluidičke metode
- c) kromatografske metode
- d) kapilarna elektroforeza

2.3.1. Direktna potenciometrija

Direktna potenciometrija je široko rasprostranjena metoda. Analize se vrše pomoću ion-selektivnih elektroda (ISE). Dobije se podatak o potencijalu indikatorske elektrode i odredi se koncentracija ionske vrste. Metoda je iznimno efektivna i korisna u slučajevima kada brzo treba izmjeriti velike količine uzoraka s puno različitih koncentracija.⁹

2.3.2. Ion-selektivne elektrode

Elektrokemijski senzori koji omogućavaju potenciometrijsko određivanje analita su ionsko-selektivne elektrode prikazane na Slici 12. Pokazuju selektivan odaziv na neki od iona prisutnih u otopini¹. Mjerenje ionsko-selektivnom elektrodom se izvodi u elektrokemijskoj mjernoj ćeliji. Ta ćelija se sastoji od ionsko-selektivne elektrode i referentne elektrode (dva galvanska polučlanka).

Slika 12. Elektrokemijska mjerna ćelija sa glavnim dijelovima - unutrašnja referentna elektroda i elektrolit (unutarnja otopina), referentna elektroda te ionsko-selektivna membrana⁸.

Membrana je odgovorna za osjetljivo i selektivno prepoznavanje određene ionske vrste, pa se prema sastavu membrane ISE mogu podijeliti na elektrode sa čvrstom membranom i elektrode s ionsko izmjenjivačkom membranom. Prednost ovakvih elektroda je što u idealnom slučaju ne troše nikakav analit tijekom mjerenja i obično ne zahtijevaju nikakvu posebnu pripremu uzorka, jeftine su i lake za upotrebu, čvrste i postojane, mogu se primjenjivati u širokom opsegu koncentracija.

3. Eksperimentalni dio

3.1. Senzor

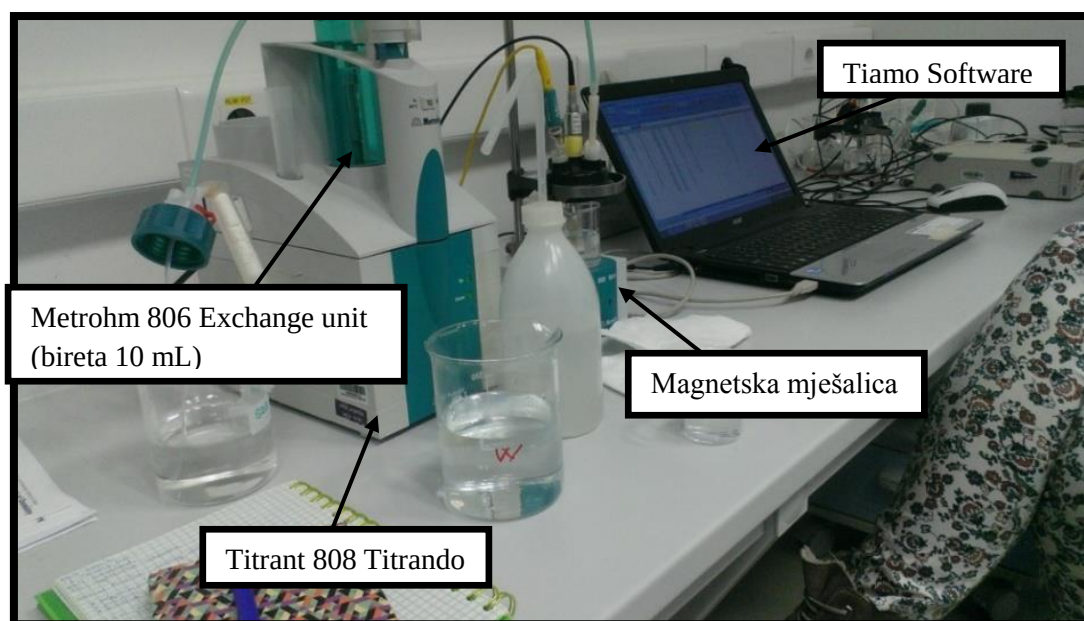
Senzor korišten za određivanje završne točke kod potenciometrijske titracije kationskih tenzida bazirao se na dimetildioctadecilamoniak-tetrafenilborat (DDA-TPB) ionskom paru te bis(2-etilheksil) ftalatu (BEHP) i PVC (2:1) kao plastifikatorima. Kao referentna elektroda korištena je Ag/AgCl (Metrohm, Švicarska) sa unutrašnjim elektrolitom; $c(\text{KCl}) = 3,0 \text{ M}$.

3.2. Reagensi i materijali

Kao titrant korištena je $3,4286 \times 10^{-4} \text{ mol/L}$ otopina SDS, anionski tenzid strukturne formule prikazane na Slici 5. Za određivanje točne koncentracije otopine SDS, korišten je kationski tenzid poznate koncentracije $c(\text{CPC}) = 3,9143 \times 10^{-3} \text{ mol/L}$, CPC (Slika 4). Kao uzorak za određivanje koncentracije kationskog tenzida korišten je Octenisept®, sprej za dezinfekciju, koji sadrži kationski tenzid OCL i amfolitski tenzid CAPB uz dodatak 20 mL destilirane vode. HAc je kiselina korištena za snižavanje pH.

3.3. Pribor i aparatura

Aparat korišten za izvođenje svih titracija bio je Tiamo –software; 808 Titrand; Metrohm 806 Exchange unit; 727 TitrationStand; Metrohm, Switzerland3 (Slika 13.). Titrant 808 Titrand s rezolucijom od 0,1 mV u kombinaciji s Metrohm 806 Exchange unit (bireta od 10 mL izvanredne rezolucije od 20000 koraka po cilindrom volumenu) kontrolirani su pomoću Tiamo software 5. Tokom svakog mjerenja, sve otopine korištene kao analiti miješane su magnetskom miješalicom (727 Ti Stand).

Slika 13. Aparatura korištena za potenciometrijsku titraciju.

3.4. Izrada membrana

Prije samog postupka titracije potrebno je izraditi odgovarajuće membrane čiji sastav vidimo u Tablici 1.

Tablica 1. Sastav membrane izražen u postotcima

Sastav	%
BEHP (bis-(2-etilheksil ftalat))	66
PVC	32
DDA-TPB	2

Otopljeno je 0,0036 g ionofora (DDA-TPB) u 2 mL THF. Nakon toga, 0,06 g PVC pomiješano je sa 131,13 μL (dva puta po 65,57 μL) BEHP. Te dvije smjese su pomiješane i stavljene u ultrazvučnu kupelj. Dobro izmiješane smjese ostavljene su u kalupu 48 sati. Nakon stajanja, dobivena želatinozna membrana, izrezana je pomoću kalupa u koncentrične krugove.

3.5. Postupak

Cijeli eksperiment izveden je pri standardnim uvjetima pomoću već navedenog titracijskog aparata i magnetske miješalice.

Standardizacija titranta

Prvo je određena točna koncentracija titranta, SDS, pomoću standardne otopine poznate koncentracije, $c(\text{CPC}) = 3,9143 \times 10^{-3} \text{ mol/L}$. U daljnjem eksperimentu otopina CPC se koristila kao standardni dodatak, te su izvedene dvije potenciometrijske titracije otopine kationskog tenzida, CPC, sa anionskim, SDS.

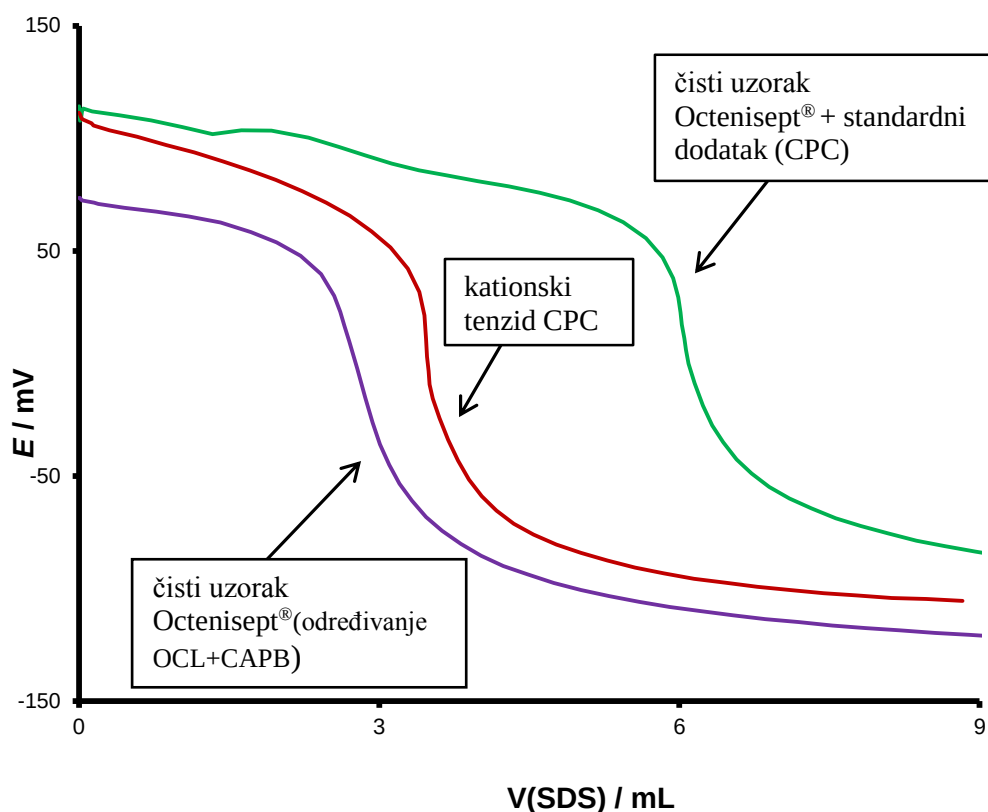
Titracija realnog uzorka

Izvedeno je 5 titracijskih mjerenja čistog uzorka Octenisept[®], $V = 1,0 \text{ mL}$ i destilirane vode, $V(\text{H}_2\text{O}) = 20 \text{ mL}$ sa otopinom SDS poznate koncentracije pri $\text{pH} \approx 6$. Ukupni volumen analita iznosio je $V = 21,0 \text{ mL}$. Nakon toga izvedeno je još dodatnih 5 titracijskih mjerenja čistog uzorka Octenisept[®], $V(\text{uzorak}) = 0,3 \text{ mL}$ i destilirane vode, $V(\text{H}_2\text{O}) = 20 \text{ mL}$ sa otopinom SDS-a poznate koncentracije pri $\text{pH} = 4,9$. Ukupni volumen analita iznosio je $V = 20,3 \text{ mL}$.

Metoda standardnog dodatka

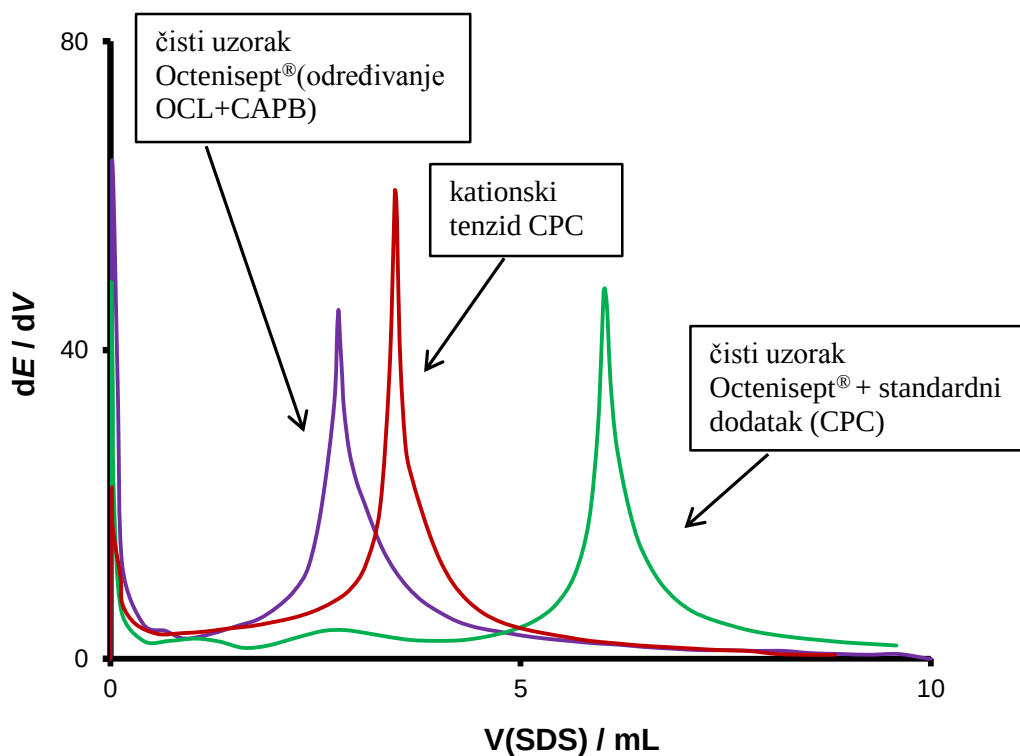
Na kraju su izvedene još dvije potenciometrijske titracije gdje se kao analit koristio uzorak Octenisept[®] uz dodatak određenog volumena CPC kao standardni dodatak i SDS kao titrant. Ukupni volumen analita iznosio je $V = 20,6 \text{ mL}$.

Nakon obrade i analize dobivenih rezultata, izračunata je koncentracija CAPB u dezinfekcijsko sredstvu Octenisept[®].

Slika 14. Titracijske krivulje ovisnosti elektromotorne sile o volumenu dodanog SDS ($3,4286 \times 10^{-4}$ mol/L) za određivanje čistog uzorka (Octenisept®), čistog kationskog tenzida CPC ($3,9143 \times 10^{-3}$ mol/L) te standardnog dodatka (Octenisept® + CPC ($3,9143 \times 10^{-3}$ mol/L)) pri pH 4,9.

Pomoću dobivenog volumena SDS ($3,4286 \times 10^{-4}$ mol/L) izračunata je ukupna množina tenzida u čistom uzorku a ona je iznosila, $n(\text{OCL}+\text{CAPB}) = 9,5555 \times 10^{-7}$ mol. Iz množine i volumena uzorka dobivena je koncentracija tenzida u 0,3 mL uzorka, $c(\text{OCL}+\text{CAPB}/\text{čisti uzorak}) = 3,1851 \times 10^{-3}$ mol/L. Prva derivacija (dE/dV) za određivanje točke ekvivalencije ove potenciometrijske titracije prikazana je na Slici 14. ljubičastom bojom.

Slika 15. Prva derivacija titracijskih krivulja (Slika 14)

4.2. Potenciometrijsko određivanje koncentracije kationskog tenzida CPC sa anionskim tenzidom SDS

U Tablici 3. vidljivi su rezultati utrošenog volumena SDS prilikom titracije sa čistim kationskim tenzidom, CPC. Volumen CPC iznosio je $V(\text{CPC}) = 0,3 \text{ mL}$, a izvršena su dva mjerenja. Srednja vrijednost utrošenog volumena SDS u točki ekvivalencije iznosi, $\bar{V}(\text{SDS}/\text{titracija CPC}) = 3,425 \text{ mL}$. Nakon izračuna dobivena je množina standardnog dodatka CPC, $n(\text{CPC}) = 1,1743 \times 10^{-6} \text{ mol}$ i njegova točna koncentracija $c(\text{CPC}) = 3,9143 \times 10^{-3} \text{ mol/L}$.

Tablica 3. Utrošak volumena SDS ($3,4286 \times 10^{-4}$ mol/L), za dva titracijska mjerenja otopine CPC; i srednja vrijednost dobivenih rezultata

Mjerenja	SDS $c / (\text{mol dm}^{-3})$	CPC V / mL	H ₂ O V / mL	V(SDS) _{utrošen/mL}
1	$3,4286 \times 10^{-4}$	0,3	20	3,382
2	$3,4286 \times 10^{-4}$	0,3	20	3,468
SREDNJA VRIJEDNOST				3,425

Titracijska krivulja otopine kationskog tenzida CPC sa anionskim tenzidom SDS ($3,4286 \times 10^{-4}$ mol/L) prikazana je na Slici 14. crvenom bojom za dva mjerenja. Crvena krivulja na Slici 15. predstavlja prvu derivaciju (dE/dV) za određivanje točke ekvivalencije ove potencijometrijske titracije.

4.3. Potencijometrijsko određivanje koncentracije prisutnih tenzida u čistom uzorku uz standardni dodatak CPC sa SDS kao titrant

Nakon pojedinačnih potencijometrijskih titracija čistog uzorka i CPC, izvedena je i potencijometrijska titracija čistog uzorka koji sadrži OCL i CAPB uz dodatak CPC kao standardni dodatak. U Tablici 4. vidimo rezultate volumena SDS koji je tada utrošen da bi se postigla točka ekvivalencije. Izvedena su dva mjerenja a srednja vrijednost utrošenog volumena SDS iznosila je, $\bar{V}(\text{SDS}/\text{čisti uzorak}+\text{CPC})= 6,0412 \text{ mL}$, što približno odgovara zbroju volumena utrošenog SDS prilikom titracije čistog uzorka i utrošenog volumena SDS prilikom titracije čistog CPC.

Tablica 4. Titracijski parametri sa srednjom vrijednosti za titracije otopine čisti uzorak Octenisept®+standardni dodatak sa otopinom SDS ($3,4286 \times 10^{-4}$ mol/L), pH 4,9

Mjerenja	SDS $c / (\text{mol dm}^{-3})$	Octenisept® + standardni dodatak V / mL	H ₂ O V / mL	V(SDS) _{utrošen/mL}
1	$3,4286 \times 10^{-4}$	0,3 + 0,3	20	6,0255
2	$3,4286 \times 10^{-4}$	0,3 + 0,3	20	6,057
			SREDNJA VRIJEDNOST	6,0412

Titracijska krivulja potenciometrijske titracije čistog uzorka uz standardni dodatak sa SDS prikazane su zeleno na Slici 14., gdje je vidljivo da je srednja vrijednost volumena u točki ekvivalencije tih dviju krivulja zapravo zbroj srednje vrijednosti volumena u točki ekvivalencije ljubičaste krivulje (titracija čistog uzorka pri pH 4,9 otopinom SDS, $c = 3,4286 \times 10^{-4}$ mol/L) sa srednjom vrijednosti volumena u točki ekvivalencije crvene krivulje (titracija kationskog tenzida CPC, $c = 3,9143 \times 10^{-3}$ mol/L, s otopinom SDS, $c = 3,4286 \times 10^{-4}$ mol/L, što odgovara očekivanim rezultatima. Ukupna množina tenzida uz standardni dodatak iznosi, $n(\text{čisti uzorak+CPC}) = 2,13006 \times 10^{-6}$ mol, a koncentracija, $c(\text{čisti uzorak+CPC}) = 3,5501 \times 10^{-3}$ mol/L. Za ovu potenciometrijsku titraciju prva derivacija (dE/dV) prikazana je na Slici 15. zelenom bojom.

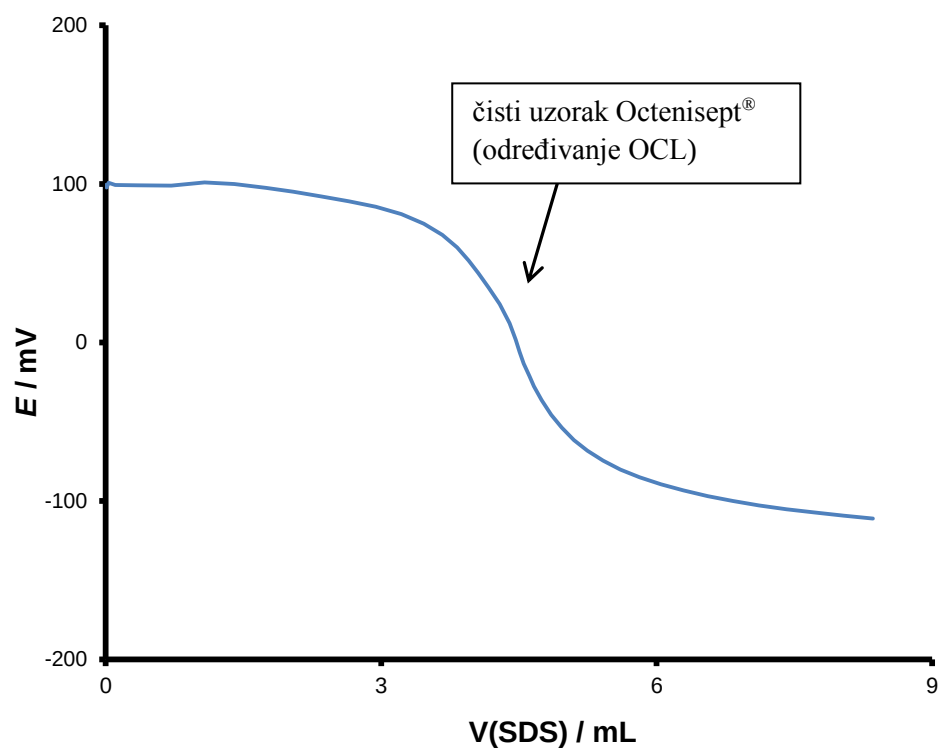
4.4. Potenciometrijsko određivanje koncentracije kationskog tenzida OCL u čistom uzorku sa otopinom anionskog tenzida SDS

Izvedeno je pet titracijskih mjerenja čistog uzorka volumena $V(\text{uzorak}) = 1,0$ mL sa SDS ($3,4286 \times 10^{-4}$ mol/L) pri $\text{pH} \approx 6$. U Tablici 5. prikazani su rezultati utroška volumena SDS za svih pet mjerenja. Srednja vrijednost utrošenog volumena iznosila je $\bar{V}(\text{SDS/čisti uzorak}) = 4,5132 \text{ mL}$.

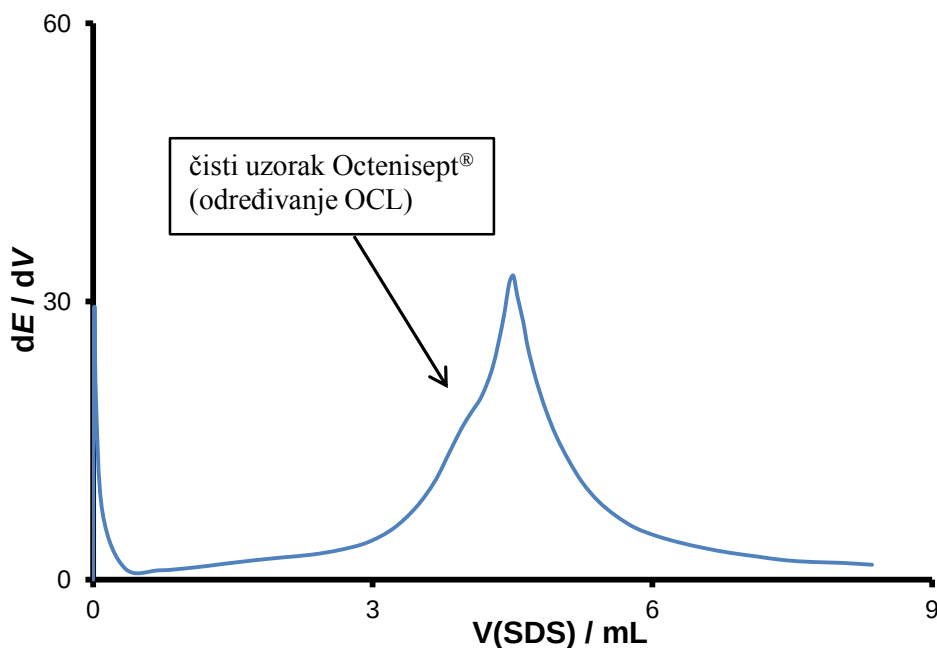
Tablica 5. Titracijski parametri sa statistikom za pet titracija otopine uzorka (Octenisept®) sa otopinom SDS ($3,4286 \times 10^{-4}$ mol/L), pH $\approx$ 6.

Mjerenja	SDS c / (mol/L)	Octenisept® V / mL	H ₂ O V / mL	V(SDS) _{utrošen} /mL
1	3,4286 x 10 ⁻⁴	1,0	20	4,501
2	3,4286 x 10 ⁻⁴	1,0	20	4,5295
3	3,4286 x 10 ⁻⁴	1,0	20	4,508
4	3,4286 x 10 ⁻⁴	1,0	20	4,5025
5	3,4286 x 10 ⁻⁴	1,0	20	4,525
			SREDNJA VRIJEDNOST	2,7876
			STANDARDNA DEVIJACIJA (SD)	0,03571
			RSD (%)	1,2809

Nakon dobivenih rezultata, izračunata je množina OCL, $n(\text{OCL}) = 1,5474 \times 10^{-6} \text{ mol}$. Koncentracija OCL u 1,0 mL uzorka iznosila je, $c(\text{OCL}) = 1,5474 \times 10^{-3} \text{ mol/L}$. Na Slici 16. vidljiva je titracijska krivulja potencijometrijske titracije čistog uzorka pri $\text{pH} \approx 6$ sa otopinom SDS ($3,4286 \times 10^{-4} \text{ mol/L}$). Za ovu potencijometrijsku titraciju prva derivacija (dE/dV) prikazana je na Slici 17.

Slika 16. Titracijska krivulja otopine čistog uzorak Octenisept sa anionskim tenzidom, SDS ($3,4286 \times 10^{-4} \text{ mol/L}$), $\text{pH} \approx 6$

Slika 17. Prva derivacija titracijske krivulje (Slika 16)

4.5. Određivanje koncentracije amfolitskog tenzida CAPB u realnom uzorku Octenisept®

Iz dobivenih rezultata dosadašnjih mjerenja, izračunata je množina i koncentracija amfolitskog tenzida CAPB. Ukupna množina u 0,3 mL svih tenzida prisutnih u realnom uzorku iznosila je, $n(\text{OCL}+\text{CAPB})= 9,5555 \times 10^{-7}$ mol. Prema tome, u 1,0 mL uzorka, množina tenzida iznosila je, $n(\text{OCL}+\text{CAPB})= 3,1861 \times 10^{-6}$ mol. Množina OCL u 1,0 mL čistog uzorka iznosila je, $n(\text{OCL})= 1,5474 \times 10^{-6}$ mol. Iz izraza u kojem vrijedi da je $n(\text{OCL}+\text{CAPB})= n(\text{OCL}) + n(\text{CAPB})$ dobivena je množina čistog CAPB u 1,0 mL uzorka, $n(\text{CAPB})= 1,6387 \times 10^{-6}$ mol. Koncentracija CAPB iznosila je, $c(\text{CAPB})= 1,6387 \times 10^{-3}$ mol/L. U Tablici 6. prikazani su konačni rezultati množina tenzida u realnom uzorku Octenisept®.

Tablica 6. Prikaz dobivenih rezultata množina, mase i udjela prisutnih tenzida u 1,0 mL realnog uzorka Octenisept®

Octenisept®, V=1,0 mL	
n (OCL + CAPB)/ <i>mol</i>	3,1861 x 10 ⁻⁶
n(OCL) / <i>mol</i>	1,5474 x 10 ⁻⁶
m(OCL) / g	9,6533 x 10 ⁻⁴
n(CAPB) / <i>mol</i>	1,6387 x 10 ⁻⁶
m(CAPB) / g	5,6127 x 10 ⁻⁴
%(OCL) u uzorku	0,096
%(CAPB)u uzorku	0,056

5. Zaključak

Na temelju izvedenog eksperimenta i dobivenih rezultata utvrđena je točna koncentracija kationskog tenzida, OCL – $c(\text{OCL}) = 1,5474 \times 10^{-3} \text{ mol/L}$. (0,096 %) i amfolitskog tenzida, CAPB – $c(\text{CAPB}) = 1,6387 \times 10^{-3} \text{ mol/L}$ (0,056 %); a koji se nalazi u uzorku Octenisept®.

Snizavanjem pH na 4,9 moguće je odrediti koncentraciju svih prisutnih tenzida u kationskom obliku (kationskog - OCL i amfolitskog - CAPB), dok se bez podešavanja pH može odrediti koncentracija samo kationskog tenzida. Iz razlike moguće je izračunati koncentraciju amfolitskog tenzida, CAPB.

Metoda standardnog dodatka pokazala je da nema naknadnih utjecaja i interferencija na mjerenja realnog uzorka Octenisept..

Na temelju dobivenih rezultata zaključeno je da se direktnom potenciometrijom uz ionsko-selektivne elektrode može odrediti točna koncentracija kationskih i amfolitskih tenzida u komercijalnom uzorku za dezinfekciju rana.

6. Popis literature

1. M. Sak-Bosnar, *Odabrana poglavlja analitičke kemije*,
http://kemija.unios.hr/nastava/nastavni_materijali/odabrana_poglavlja_analiticke%20kemije/ODABRANA_POGLAVLJA_ANALITICKE_KEMIJE.ppt (15.08.2015.)
2. T. Ivanković, J. Hrenović, *Surfactants in the environment*, Arhiv za higijenu rada i toksikologiju, 61, 2010, str. 95–110
3. M. Sak-Bosnar, D. Madunić-Čačić, N. Sakač, O. Galović, M. Samardžić, Z. Grabarić, *Potentiometric sensor for polyethoxylated nonionic surfactant determination*, Electrochimica Acta, 55, 2009, str. 528-534
4. D. A. Skoog, D. M. West, F. J. Holler, *Osnove analitičke kemije*, Školska knjiga, Zagreb, 1999.
5. D. Madunić-Čačić, M. Sak-Bosnar, R. Matešić-Puač, M. Samardžić, *Potentiometric determination of anionic surfactants in formulations containing cocoamidopropyl betaine*, International Journal of Electrochemical Science, 7, 2012, str. 875-885
6. M. Gradinac, *Oktenidin dihidroklorid- novi topnički antimikrobni agens za dezinfekciju rana*, Medix, 16, 2010, str. 206-208

Internet stranice:

7. <http://www.enciklopedija.hr/natuknica.aspx?ID=60824> (15.08.2015.)
8. <http://glossary.periodni.com/glosar.php?hr=ion+selektivne+elektrode> (27.08.2015.)
9. <http://www.hannainst.hr/hr/ise-eng-2> (27.08.2015.)
10. <http://www.oktal-pharma.hr/hr/zastupstva/proizvod/147/> (16.08.2015.)
11. http://www.ewg.org/skindeep/ingredient/701520/COCAMIDOPROPYL_BETAINE/ (16.08.2015.)